

[Henry Christensen.]

tagen på. Vi opfordrer nu regeringen til at vedstå det grundlag, hvorpå man dengang forhandlede med landets erhvervsorganisationer. Behøver det så megen polemik fra finansministerens side? Behøver det usagligt at få påtegningen hastværksarbejde, uden at ministeren havde nogen som helst saglig begrundelse for det? Vi ved da meget vel, at finansministeren altid kan komme og sige, at da han har tolddepartementet til rådighed til at hjælpe sig med udformningen af disse forslag, så har han en teknisk medvirken, som vi andre ikke har. Vel, det har han, så længe han er finansminister, indtil der kommer et folketingsvalg. Men jeg mener ikke, at finansministeren havde behovet at argumentere her på den måde, han gjorde.

Jeg skal afstå fra at kommentere alle de andre ting, finansministeren sagde ud over de ting, vi selv har rejst. Det drejede sig om 3 områder; det første punkt var spørgsmålet om den moms, vi har på teatre og lignende; og her har jeg henvist til, at man netop har gjort professionelle boksekampe momsfri. Det er ikke noget, der kan komme finansministeren overraskende, at sådan er det; det er ikke noget, vi har foreslået, det er noget, finansministeren har foreslået, og vi spurgte ham i udvalget, om det virkelig var sådan. Finansministeren blev gjort bekendt med, at det var sådan; han fastholdt det dengang, og så mener vi, at konsekvensen bør være, at kulturelle områder som teatre og også de socialfilantropiske og de sociale områder bliver stillet i det mindste på samme vis.

Med hensyn til det andet punkt, spørgsmålet om tilslutningsafgifter for el- og varmforsyning, vil jeg sige, at det, som bevirker uenigheden, jo bl. a. er, at man stiller borgerne forskelligt. De borgere, der har fået tilslutning til et el- eller varmekværk inden den 3. juli under et system, hvor man arbejder efter leveranceprincippet, burde jo være fri for at betale moms af den leverance, der har fundet sted før den tid; det er ikke sådan, at man ved at lade dem betale moms på de afgifter, de siden skal betale, bringer dem i samme stilling som dem, der betaler kontant, for selv om betaling først erlægges efter den 3. juli — det kender jeg eksempler på — så kom-

mer de, der betaler kontant, ikke til at betale moms; men de, der, desværre, må betale i afdrag i 10 eller 20 år, de kommer til at betale moms på leverancen, uanset at den har fundet sted på samme tidspunkt. Det er derigennem, man skaber uligheden.

Endelig er der spørgsmålet om byggeriet m. v. Det går jeg ud fra egner sig bedst til, at vi ser nærmere på det i det kommende udvalg. Jeg skal her bare med tilfredshed notere en ting, vi også lægger vægt på: at idrætsbyggeri m. v. kan opnå den fritagelse, finansministeren nu bebudede; det betragter jeg som et positivt tilsagn.

Endelig skal jeg gøre en bemærkning til finansministerens almindelige polemik, når han ligesom hoverende talte om, at nu var jo kritikken i erhvervslivet faldet, den kritik, der var før den 3. juli. Jeg synes ikke, finansministeren skulle have hoveret på den måde. Jeg tror, det er en rimelig og god ting, som vi skal glæde os over, at er der noget her i samfundet, man finder forkert, kritiserer man det, og først og fremmest rejser man denne kritik, før det er trådt i kraft; finansministeren skulle være den første til at være taknemlig over, at dette samfund består af borgere, der er indforstået med, at det er et retssamfund og et demokratisk samfund, man lever i, hvor man må rette sig efter en lovgivning, når den er trådt i kraft. Men deraf kan finansministeren ikke slutte, at momsen ikke for tusinder, især af de mindre virksomheder, har medført noget besvær, megen administration, og vore forslag tilsigter at lette denne administrationsbyrde så meget, det er muligt og rimeligt at gøre det.

Peter Nielsen: Når der lovgives på et nyt område, har det jo altid været sådan, at når loven har virket et stykke tid, justerer man efter de erfaringer, man har indvundet. Sådan var det, da man satte engrosomsen i kraft, og sådan må det selvfølgelig også være her ved momsen, når den har virket et stykke tid.

Jeg vil i modsætning til hr. Henry Christensen takke finansministeren, fordi han allerede nu har kunnet give så mange oplysninger om, hvordan denne justering skal finde sted, og da hr. Henry Christensen jo ikke vil takke finansministeren, fordi man får forlænget betalingsfrist, så vil jeg tillade